

بیانیه شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران

ضرورت توقف فعالیت های هسته ای و رویارویی با خطر حمله نظامی

رخداد های اخیر نشانگر چرخش در فضای بین المللی و افزایش فشار علیه جمهوری اسلامی ایران و دشوار شدن هر چه بیشتر روابط ایران با مجامع بین المللی و به ویژه کشورهای غربی است.

جمهوری اسلامی ایران، با شدت بخشیدن به سرکوب مردم می پندارد که موقعیت داخلی خود را مستحکم کرده است و در پی گسترش قدرت خود با ماجراجویی های بین المللی، از جمله با تهدیدات متقابل، بی اعتنائی به خواست شورای امنیت و آژانس، تنش بین المللی را دامن زده است. این واقعیت که حکومت حاضر به هیچ عقب نشینی در زمینه متوقف ساختن غنی سازی اورانیوم و تعامل با آژانس نیست و از هرگونه سیاست شفاف سازی سرباز میزند، سو ظن به مقاصد رژیم جمهوری اسلامی ایران برای دسترسی به سلاح هسته ای را به شدت افزایش داده است. سیاستی که میتواند بهترین بهانه را برای حمله نظامی به ایران فراهم آورد.

در شرایطی که خواست توقف فعالیت های پنهان هسته ای حکومت و همکاری با آژانس بین المللی بیش از هر زمان دیگری در داخل و خارج از کشور طنین انداخته است، واکنش غیر مسئولانه جمهوری اسلامی ایران به تهدیدات نظامی به گونه ای است که گویا حکومت ایران نه تنها از بروز جنگ نگران نیست، بلکه آنرا "نعمت" دیگری میداند و از آن برای غلبه بر دشواری های داخلی و متحد نمودن صفوف خود و گسترش سرکوب مردم سود میجوید.

با آن که به نظر نمی رسد حمله نظامی به ایران در دستور روز باشد و بیشتر آنرا باید تهدید نظامی و جنگ روانی برای وادار کردن حکومت اسلامی به متوقف ساختن فعالیت هسته ای خود به شمار آورد، اما این امر از ضرورت برخورد فعال نیروهای اپوزیسیون برای اعمال فشار به جمهوری اسلامی ایران و تلاش برای کاهش خطر حمله نظامی نمی کاهد.

در همین راستا شورای هماهنگی جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران اعلام میدارد:

۱. همان گونه که در قطعنامه بحران هسته ای ایران در گردهمایی چهارم جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران در فوریه ۲۰۱۱ اشاره شده است ما بر این باوریم که هدف سیاست هسته ای رژیم، تبدیل شدن به یک قدرت اتمی در منطقه است. تمام مانورهای جمهوری اسلامی در مذاکراتش با کشورهای ۱ + ۵ تا کنون در این جهت قرار داشته است. ما جمهوری اسلامی ایران را بدلیل بی اعتنائی به قطعنامه های پیشین شورای امنیت محکوم کرده و هشدار می دهیم که عواقب ماجراجویی جمهوری اسلامی ایران که حاضر به هیچ عقب نشینی از مواضع خود در مذاکرات هسته ای نیست، گسترش تنش های منطقه ای و بین المللی را در پی خواهد داشت.

۲. گسترش تحریم های بین المللی و افزایش تنش های فوق در شرایطی شدت گرفته است که شکاف بین مردم و رژیم پس از سرکوب جنبش اعتراضی سال ۱۳۸۸ عمیق تر شده و به انزوای سیاسی رژیم ابعاد وسیع تری بخشیده است. در افکار عمومی جامعه مسئولیت این تحریم های فزاینده که بار عمده آن بر دوش مردم سنگینی می کند، متوجه مسئولان حکومت است که با اختصاص بخش بزرگی از درآمدهای حاصله از نفت به برنامه اتمی، حمایت مالی و نظامی از بنیادگرایان اسلامی در منطقه، انکار هلوکاست و تکرار شعار نابودی اسرائیل، ایران را بیش از هر زمان دیگری منزوی کرده و آنرا با خطرات جدی روبرو ساخته است.

۳. حمله نظامی به ایران یا دستیابی رژیم به سلاح هسته ای، سناریوهایی هستند که نمی توانند جز به تخریب و کشتار، خانه خرابی مردم، تقویت استبداد و سرکوب نیرو های ترقی خواه و دمکرات کشور منجر شوند. از این رو ما ضمن مخالفت با هر نوع حمله نظامی به ایران برآنیم وادار کردن رژیم به پذیرش توقف غنی سازی اورانیوم و عقب نشینی در بحران هسته ای، بهترین راه جلوگیری از خطر حمله نظامی به ایران و پایان بخشیدن به تحریم های بین المللی است.

ما ضمن تاکید بر ضرورت توقف غنی سازی اورانیوم در ایران و فراخواندن مردم به مبارزه موثر تر در این راه، اعلام می کنیم خواهان خاورمیانه ای بدون سلاح هسته ای هستیم. اما این واقعیت که برخی کشورهای دیگر در منطقه به سلاح اتمی مجهز هستند، نمی تواند توجیهی برای گسترش سلاح هسته ای و ازجمله دستیابی ایران و دیگر کشورها به آن گردد که تنها امنیت و صلح را در منطقه و جهان با خطر

بیشتری روبرو خواهد ساخت.

۴. گرچه مبارزه مردم می تواند در پایان بخشیدن به غنی سازی اورانیوم نقش مهمی داشته باشد، اما فشار جامعه بین المللی نیز در به عقب راندن جمهوری اسلامی ایران موثر است. از این رو ضمن حمایت از مبارزات مردم ایران علیه استبداد حاکم و ماجراجوئی هسته ای آن، خواهان افزایش فشار های سیاسی بین المللی به جمهوری اسلامی در جهت شفاف سازی سیاست هسته ای، کشاندن حکومت به پای میز مذاکره و وادار کردن آن به توافق با آژانس برای توقف غنی سازی و حل بحران هسته ای ایران هستیم. از جمله این فشار ها می تواند تحریم های نظامی، تحریم تکنولوژی هسته ای و گسترش تحریم سیاسی - اقتصادی مقامات جمهوری اسلامی ایران باشند.

۵. ما از قطع نامه های سازمان ملل متحد در محکوم کردن نقض حقوق بشر در ایران حمایت میکنیم و در عین حال، به جوامع بین المللی، به تمامی احزاب و سندیکا ها و سازمان های مترقی جهان اعلام می کنیم و هشدار می دهیم که به هیچ عذر و بهانه ای حقوق بشر در ایران نباید قربانی مذاکرات هسته ای شود.

۶. ما ضمن نفی بدیل سازی حکومتی توسط قدرت های خارجی برای ایران که قبل از هرچیز به منافع خود میاندیشند، بر این باوریم که باید بدیل واقعی با نیروی ملت و توسط مردم ایران در محیطی دموکراتیک و آزاد و با رعایت کامل حقوق بشر و در اثر گسترش مبارزات اعتراضی و مسالمت آمیز و با نزدیکی و همکاری هر چه گسترده تر اپوزیسیون جمهوری خواه، طرفدار دموکراسی و جدایی دین و دولت، شکل گیرد. این مطلوب ترین راهی است که به جای تمکین به حکومت اسلامی و یا همراهی با حمله نظامی، میتواند روند تنش زدایی، صلح، امنیت و دموکراسی را در منطقه تقویت کند.

شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دمکرات ولایتک ایران ۲۴ نوامبر